

קינה # 3 - ויקון ירמיהו על יאשיהו [י"א]

מלכים ב, פרק כ"ב - כ"ג - "בן שמנה שנה יאשיהו במלכו... ויעש הישר בעיני ה' וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין ושמאל... והיה כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו... למען הקים את דברי התורה הכתובים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית ה'... וכמוהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל ה' בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאודו ככל תורת משה, ואחריו לא קם כמהו... אך לא שב ה' מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה... בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פתח וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתו במגדו כראתו אותו. ירושלמי סוטה ז/ז - כתיב "ארור אשר לא יקים את כל דברי התורה הזאת" - וכי יש תורה נופלת?... דאמר רב חונה רב יחודה בשם שמואל - על הדבר הזה קרע יאשיהו ואמר "עלי להקים".

רמב"ם נחלות מגילה וחנוכה פרק ג/א, ג/ב - בבית שני, כשמלכו יון גזרו גזרות על ישראל ובטלו דתם, ולא הניחו אותם לעסוק בתורה ובמצוות... וצר להם לישראל מאד מפניהם ולחצונם לחץ גדול, עד שריחם עליהם אלהי אבותינו והושיעם מידם, והצילם וגברו בני השמונאי הכהנים הגדולים והרגום והושיעו ישראל מידם והעמידו מלך מן הכהנים וחזרה מלכות לישראל יתר על מאתים שנה עד החורבן השני... ומפני זה התקינו חכמים שבאותו הדור שיהיו שמנות הימים האלו... ימי שמחה והלל... וימים אלו הן הנקראין חנוכה.

החיד"א [מדבר קדמות, מערכת ז'י"ד] - והרב יפה תואר, סוף פ' ויקרא יש לו שיטה אחרת, דאע"ג דזכות אבות תמה, היינו לעשות נס או הצלה שלימה בזכותם, אבל להצלה פורתא לעולם לא תמה.

נוסח התפילה - רצה ה' אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם, והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל ברכון. ותחי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחזיקה עינינו בשוכך לציון ברחמים ברוך אתה ה', המחזיר שכינתו לציון. מודים אנחנו לך... על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסיד שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהריים: הטוב כי לא כלו רחמיך. והמרחם כי לא תמו חסדיך. מעולם קיינו לך: **איכה פרק ג/כ"ב** - חסדי יי כי לא תמנו כי לא כלו רחמינו

מ"ר הרב יחודה עמיטל - עם כל הבעיות שבמדינה, אסור לנו להתעלם מהניסים הגדולים שזכינו להם בעת הקמתה וביסוסה, ומהזכויות ההיסטוריות הרבות שלה. הרמב"ם הכיר היטב את אופיים של מלכי בית השמונאי: "...אבל בימי בית שני, שהיו בו העניינים בלתי מושלמים כמו שידעת, והמלכים לא היו הולכים לפי המסורת הישרה, והיו מעמידים כהן גדול בכח, אף על פי שאינם ראויים לכך..." (פירוש המשניות, יומא א/ג). ובכל זאת, הרמב"ם טען שכינון מלכות בית השמונאי הוא סיבה עיקרית לתיקון ימי החנוכה: "...וגברו בני השמונאי... וחזרה מלכות לישראל יתר על מאתים שנים... ומפני זה התקינו חכמים שבאותו הדור שיהיו שמנות ימים האלו... (לעיל). זהו המודל שלאורו עלינו לבחון את מדינת ישראל של היום, ... ימי בית שני. קיום לאומי עצמאי, שעדיין אינו שלם, אך אין להתעלם מן ההיבטים החיוביים שבו. מנהיגו שלנו היום אינם גרועים ממלכי בית השמונאי, ומדינתנו אינה גרועה ממדינתם. להיפך: מבחינה מוסרית, ההנהגה שלנו, וגם החברה שלנו, עולות בהרבה על אלו שלהם.

הם לא ידעו כמובן, כי בעוד הקהל בוכה ומתפלל, כוחות צה"ל עושים את דרכם לשדה התעופה באנטבה. ומכאן ההיסטוריה מפורסמת.

ידיעות אחרונות * **ידיעות 2** **אחרונות**

פורד בחגיגות ה-200 לארה"ב: "היום מגיעות הברכות לישראל - לא לנו"

תנועות חרות יתקדים באיחויב על הפשיטה - שניירות ישראל בארתיב גישה זו איש מהטיב לביבות הספרות - מנחם פרידלנדר, קיסנר, ישר ההגנה ראמספלד ואיש צבא בכירים מברכים את ישראל

צבי ירון, "משנתו של הרב קוק", עמ' 311 – הרב קוק בעצמו השתמש בביטוי "ראשית צמיחת גאולתינו".
מכתב מהגר"י הרצוג לש"ז שרגאי [ראש העיר של ירושלים לשעבר], (ח' טבת תש"ח, ברקאי חורף תשמ"ה, עמ' 223):
...למרות שזה אתחלתא דגאולה ואולי רק אתחלתא דאתחלתא דגאולה...הגלות עברה...בברכת האתחלתא דגאולה
מצע הבחירות של הרשימה הדתית המשותפת של 1949, חתום ע"י הגר"י הרצוג, הגרש"ז איזרבך, ר' יחזקאל סרנא, ר'
צבי פסח פרנק ועוד [מתוך ספרו של הרב מנחם כשר, "התקופה הגדולה", עמ' 374-378].

נודה לה' על שזכינו ברוב רחמי לראות את הנצנים
הראשונים של האתחלתא דגאולה עם הקמתה של
מדינת ישראל.